

Verhalen uit het vogelasiel te Gennep

Maria Reijnders

Een vergiftigd paartje Havik

Een Havik werd binnengebracht door Gerard Müskens. De nestboom van deze Havik bevindt zich in het Reichswald. Bij een nestcontrole bleek het mannetje dood onder het nest te liggen. Het vrouwtje lag ook op de grond, maar leefde nog. Deze vogel werd naar het asiel gebracht. Direct hebben we met veel water oraal en rectaal met een sonde gespoeld. Het dier was erg ziek en lag in een open ruimte op de vloer in de kamer. De tenen waren verkrampd, wat een aanwijzing voor vergiftiging is. Na een uur was het dier zo gevuld met water dat braken niet uitbleef. Een geluk, want het gif kwam er uit. De volgende dag lag het dier met open ogen te kijken. De tenen werden met een zacht balletje weer in de normale stand gezet, dit om verwondingen aan de poten tegen te gaan. Na drie dagen stond de Havik weer op haar poten. Het voedsel was rosbief en calciumtablet. Alles moest met een pincet naarbinnen worden gewerkt. Na zes dagen vloog de Havik uit de open bak die op een tafel voor het raam staat. Zeer op haar gemak staarde ze mij aan. Er werd een ring om de poot aangebracht, zodat steeds te zien is waar ze blijft als ze weer wordt vrijgelaten. Ook worden adres en woonplaats op de vleugelveren gestempeld. Ieder jaar worden de slagpennen geruid. Wanneer William Verpoort ruipennen gaat zoeken, kunnen we misschien meer te weten komen. Tot onze grote verbazing vinden we nog in hetzelfde jaar vlakbij de oude horst een gestempelde veer van onze Havik. Na diens herstel hadden we haar namelijk in de buurt van de oude horst vrijgelaten. Ze heeft direct weer een mannetje gevonden. Het jaar daarna zijn opnieuw gestempelde veren gevonden. Daarna konden we haar niet meer volgen.

Een ontsnapte valkeniersvogel

Op 8 februari 1998 kwam in het vogelasiel in Gennep een adult vrouwtje Havik binnen. Het dier bleek vier jaar oud te zijn, en uit het wild gevangen. Dit werd afgeleid uit het feit dat de vogel volkomen wild was. Er zaten riemen aan zijn poten. De Havik is er met zijn uitrusting vandoor gegaan, met alle gevolgen van dien. De riemen waren in een tak verward geraakt. Gelukkig vond een wandelaar het arme dier. Gerard Müskens van het IBN-DLO heeft de Havik van een ring voorzien en de vleugelveren van een adresstempel voorzien. Op het Quin in Afferden is het dier vrijgelaten. Niet ver van de plaats waar de Havik is vrijgelaten, bevindt zich een havikshorst. William ging daar op onderzoek uit en vond een gestempelde ruipen van bovengenoemde Havik. Als er meer worden gevonden, volgt nader bericht. Wat een geluk dat er een opvang is voor roofvogels, dit dier is in ieder geval gered.

Morgengebed van vogels op de Bergerheide 30 jaar geleden

Wat was het mooi. In het voorjaar ging ik vaak vroeg op pad om de Korhanen te zien baltsen. 's Nachts om 2 uur zat ik al in de auto boven op de zandberg in Bergen te

wachten op de zonsopgang. Ze hadden mij verteld dat wanneer de zon aan de kim verschijnt, de vogels hun gezang onderbreken. In de volksmond heet dat het morgengebed van de vogels. Na tien minuten gaat het gezang dan weer verder. Ik wachtte tot de eerste mannetjes van de Korhanen onder aan de zandheuvel verschenen. Meestal waren het zes mannetjes. De klokkende en sissende geluiden en uitgebreide baltsritueel namen een aanvang. Prachtig om te zien. Af en toe verscheen er een vrouwtje. Na een half uur was de strijd tussen de diverse mannetjes gestreden. De Korhaan is aan de bovenzijde blauwzwart, met witte dwarsstrepen van de onderzijde van de vleugels en onderop zijn staart. Een grote rode huidplek boven het oog. De zwarte staart is liervormig en wordt bij de balts wijd uitgespreid, waardoor de witte onderstaartdekveren goed zichtbaar worden. Het mannetje laat daarbij de vleugels hangen. Het voedsel bestaat uit bessen, bloemknoppen, zaden, insecten en naalden van coniferen. Verder was er nog een Bruine Kiekendief te zien langs de bosrand. Op de kleine vennetjes zwommen Dodaars, Pijlstaarten en andere eenden. De Klapekster liet zich hier ieder jaar zien. Bosuil en Ransuil zaten in het bos. Om zes uur 's ochtends was het weer tijd om terug te keren.

Adres: Vogelasiel Gennepe, Heijenseweg 51, 6591 HB Gennepe (0485-511906).

Lemmerder Gamm, 14-4-99

Roofvogeljager kon jarenlang zijn gang gaan

NIEHOLTWOLDE - De 24-jarige jager uit Nijeholtwolve, die vrijdag is aangehouden, heeft volgens de politie verklaard zeker 45 roofvogels te hebben gedood. De politie sluit niet uit dat het er nog meer zijn geweest. Er is bewijsmateriaal voor 33 gedode roofvogels gevonden. De man is lid van de wildbeheereenheid Kuinder en Linde en de Koninklijke Nederlandse Jagersvereniging (KNJV). Beide organisaties kondigen zijn roeyment aan.

De jager woont vlakbij de eendenkooi in het gebied De Ontginning bij Nijeholtwolve. Hij kon hier ongestoord zijn gang gaan met knuppels, strakken, klemmen en een kraaivangkooi. De eigenaar van de eendenkooi heeft wel een huis aan de Kooiweg, maar verblijft meestal in zijn woonplaats Schlippluizen. De kooker komt slechts af en toe in het weekeinde naar Nijeholtwolve.

De politie vermoedt dat de man, die sinds zijn achtuende een jachtakte heeft, al jaren roofvogels, kraaien en verwilderde katten doodt omdat hij ze als concurrenten voor de jagers beschouwt. „Het is vermoedelijk van kwaad tot erger gegaan. Het begint klein en als er dan geen reactie op volgt gaat het verder”, aldus een politiewoordvoerder. Voor zover nu bekend heeft de man alleen in

De Ontginning, het gebied waarvoor hij een akte heeft, dieren gedood.

„Dit is een zeer ernstige zaak, onze wildbeheereenheid wordt hiermee in een kwaad daglicht gesteld”, zegt een aangeslagen voorzitter. Wiebe Scheenstra van WBE Kuinder en Linde, die ongeveer veertig leden telt. „We zeggen zo vaak tegen onze mensen: 'Denk er om, brand je niet, hou je aan de regels'. Hier zijn geen woorden voor.” Scheenstra verwacht dat de man onmiddellijk wordt geschorst en dat hij zijn lidmaatschap verliest als hij schuldig is bevonden.

De vogelwachters uit de omgeving en de afdeling Weststellingwerf van de Werkgroep Roofvogels Nederland hebben met afschuw en ongeloof gereageerd. Ook de boeren uit de omgeving van de eendenkooi zijn verbijsterd.

Arcenaar (63) vergiftigde roofvogels

ARCEN • Een 63-jarige duivenmelker uit Arcen heeft bekend twee jaar lang roofvogels vergiftigd te hebben met landbouwgif. Volgens de man hinderden de vogels hem in het uitoefenen van zijn hobby.

De man heeft verklaard dat hij de roofvogels lokte met dode duiven die hij had volgespoten met landbouwgif. Hoeveel vogels sinds 1997 zijn gedood, kan de politie niet zeggen. De man verklaarde in dat tijdsbestek minstens acht duiven in het bos gedeponereerd te hebben, in de hoop dat de roofvogels ervan zouden eten. De politie sluit niet uit dat ook andere beesten het gif hebben binnengekregen. De Arcenaar werd dinsdag na een gezamenlijk onderzoek van de Algemene Insectendienst en de politie gearresteerd. De politie had vermoedens dat hij betrokken was bij het vergiften van de vogels nadat vorige week wederom een dode duif en een vergiftigde buizerd werden gevonden. In de berging van de man werden diverse soorten landbouwgif en injectiespuiten aangetroffen.

De Arcenaar is gisteren vrijgelaten. Tegen hem is proces-verbaal opgemaakt.

Linhings byt blad, maart '99